

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoZm/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218508
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117218508.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., IČO: 64 948 242, so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 251 336, so sídlom Šancová 1/A, 811 04 Bratislava, právne zastúpeného ALTER C., F. E. D., C.: XX XXX XXX, F. F. Z. X, XXX XX V., P. Ž.: U. B., O.. XX.XX.XXXX, V. K. XXX/X, D., XXX XX Š.Š. U., právne zastúpenej JUDr. Martinom Kirňakom, advokátom, IČO: 42 078 474, so sídlom Vajanského 43, 080 01 Prešov, o zaplatenie 123.331,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 18CbZm/6/2017-132 z 21. februára 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 123.331,38 eur, úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy 123.331,38 eur od 15. júna 2017 do zaplatenia a sumu 411,10 eur ako odmenu vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením.

2. 2.1 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, že obchodná spoločnosť CSS - Slovakia, a. s., (pôvodne žalovaný v 1. rade, ďalej len „žalovaný“) sa ako vystaviteľ vlastnej zmenky zaviazala zaplatiť žalobcovi ako remitentovi zmenkovú sumu 123.333,38 eur splatnú 14. júna 2017 v pobočke UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 811 04 Bratislava, v Prešove, Hlavná 29, 080 01 Prešov. Predmetná zmenka bola pri vydaní (vystavení) neúplná a mala slúžiť na zabezpečenie záväzkov, ktoré vznikli žalovanému na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXX/SB/XXXX v znení zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXX/CORP/XXXX k zmluve o kontokorentnom úvere č. XXXXXX/SB/XXXX zo 14. júla 2016 (ďalej len „zmluva o kontokorentnom úvere“). Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver na financovanie jeho krátkodobých prevádzkových potrieb vo výške 146.000,- eur. Žalobca vyplnil blankozmenku v súlade s dohodou o vydaní a vyplnení blankozmenky č. XXXXXXA/SB/XXXX z 30. júna 2015 (ďalej len „dohoda o vydaní a vyplnení blankozmenky“) z dôvodu, že dlžník nespĺňal čerpaný úver riadne a včas. Žalovaná (pôvodne žalovaná v 3. rade, ďalej len „žalovaná“) bola zmenkovou ručiteľkou.

2.2 Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania za preukázané, že zmenka zabezpečuje záväzok, ktorý vznikol (pôvodne) žalovaným zo zmluvy o kontokorentnom úvere. Podľa dohody o vydaní a vyplnení blankozmenky právo žalobcu vpísať do zmenky zmenkovú sumu vzniká v prípade, ak žalovaní neuhradia riadne a včas jeho splatnú pohľadávku, resp. ktorúkoľvek jej časť, a to vo výške čiastky, ktorá bude zodpovedať hodnote pohľadávky banky (veriteľa) zabezpečenej blankozmenkou, vrátane jej príslušenstva a sankčných a zodpovednostných nárokov vzniknutých na základe zmluvy alebo v priamej súvislosti so zmluvou podľa špecifikácie v čl. III. Zmenka bola vystavená 30. júna 2015 a splatnou sa stala 14. júna 2017, s určeným miestom platenia pobočka UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 811 04 Bratislava, v Prešove, Hlavná 29, 080 01 Prešov. Predložená zmenka má všetky zákonné náležitosti, teda je zmenkou platnou. Suma vpísaná do zmenky vyplýva z podmienok uvedených v zmluve o kontokorentnom úvere a dohode o vydaní a vyplnení blankozmenky a predstavuje súčet nesplatennej istiny, vrátane jej príslušenstva, sankčných a zodpovednostných nárokov. Žalovaná zmenku riadne podpísala pod ručiteľskou doložkou (per aval) ako ručiteľ, čím sa zaručila za splnenie záväzku žalovaného zo zmenky, pričom ako členka dozornej rady žalovaného musela vedieť, že tým zabezpečuje splnenie pohľadávky zo zmenkového záväzku.

2.3 Súd prvej inštancie po osvedčení rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa predmetného právneho vzťahu na strane žalobcu, okrem iného aj dôvodnosti zmenkovej sumy, ktorú žalobca preukázal predložením výpisu z knihy účtov a výpisov z obrátov na účte dlžníka, žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

2.4 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa čl. I § 10, § 11 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 prvá veta, § 17, § 47 ods. 1, § 48 ods. 1, § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový v znení účinnom ku dňu vystavenia zmenky.

2.5 O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Tvrdila, že už v odpore podanom proti platobnému rozkazu vydanom v predmetnej právnej veci namietala, že žalobca síce žaluje o zaplatenie 123.333,38 eur, avšak relevantnosť tejto žalovanej istiny žiadnym spôsobom nepreukazuje. Poukázala na bod 2.4 dohody o vydaní a vyplnení blankozmenky, podľa ktorého sa účastníci dohodli, že pre učenie existencie a výšky pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka sú rozhodujúce účtovné záznamy veriteľa a výpisy z nich, pokiaľ sa nepreukáže inak. Avšak predložené výpisy z účtu sú podľa nej bezpochyby účtovným záznamom žalovaného a nie žalobcu. Popritom zdôraznila, že jej právny zástupca túto skutočnosť opätovne namietal na pojednávaní konanom 22. januára 2019 s tým, že sa nemá možnosť brániť voči výške žalovanej sumy, keďže nevie z akých dokladov žalobca pri jej výpočte vychádzal. Mala za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k výške uplatňovaného nároku. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala, aby jej odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie 5. apríla 2019. Uviedol, že aj napriek tomu, že má za to, že preukázanie relevantnosti žalovanej istiny nie je jeho povinnosťou a v tomto spore je žalovaná povinná preukázať, že zmenková suma nie je vyplnená v súlade s dohodou o vydaní a vyplnení blankozmenky, predložil súdu výpis z knihy účtov k 14. júnu 2017 ako jeho interný záznam, ako aj výpisy z účtu žalovaného, ktoré vydával žalovanému. Preto podľa neho nemožno tvrdiť ani to, že by tieto výpisy boli účtovnými záznamami žalovaného a nie jeho účtovnými záznamami. Zároveň podotkol, že žalovaná nepredložila žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by spochybňovali výšku žalovanej sumy. Mal za to, že súd vykonal dôkazy aj nad rozsah jeho dôkaznej povinnosti, čím si rozhodne uniesol svoje dôkazné bremeno v tomto konaní, avšak žalovaná nepredložila a ani nenavrhol dôkazné prostriedky, ktoré by preukazovali nesprávnosť vyplnenia blankozmenky v súlade s dohodou o vydaní a vyplnení blankozmenky. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania

5. Prípísom z 5. júna 2019 predložil súd prvej inštancie spis Krajskému súdu v Prešove za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní.

6. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 3CoZm/1/2019-175 z 15. októbra 2019, vrátil vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie o návrhu žalovanej na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v celom rozsahu, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie 7. júna 2019.

7. Súd prvej inštancie uznesením, č. k. 18CbZm/6/2017-195 z 23. marca 2020, priznal žalovanej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

8. Prípísom z 28. mája 2020 opakovane predložil súd prvej inštancie spis Krajskému súdu v Prešove za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

13. K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, odvolací súd konštatuje, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany

sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu.

14. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca predložil súdu prvej inštancie výpis z knihy účtov a výpisy z obratov na účte žalovaného, ktorými preukázal dôvodnosť výšky zmenkovej sumy a súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na doplnenie dokazovania predložením ďalších účtovných záznamov veriteľa z dôvodu, že namietané skutočnosti neboli žalovanou relevantným spôsobom vyvrátené. Preto sa odvolací súd nestotožňuje s tvrdením žalovanej, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k výške uplatňovaného nároku.

15. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 123.331,38 eur s príslušenstvom zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

16. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % a zároveň žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).